

[Kaj Hansen.]

boligbyggeriet, f.eks. til en rente på 4 pct., kan der ske en tilsvarende nedsættelse af boligsikringen, hvis den ikke helt kan bortfalde. Det er svært eller helt umuligt at se visdommen i, at de forskellige tilskud til boligformål i virkeligheden går i lommen på jord- og ejendomsspekulanter.

For det tredje må byggematerialeindustrien ind under samfundets kontrol, således at priser og avancer fastsættes ud fra, hvad der tjener samfundet og ikke spekulative formål.

Da det er første gang, jeg har ordet i en boligdebat, har jeg fremført disse generelle betragtninger for at fastslå, at kommunistisk parti har en anden og bedre løsning på boligproblemerne end dem, der hidtil er blevet praktiseret i denne sal.

Om de forslag, der ligger vedrørende lejeværdien af egen bolig, skal jeg sige, at vi ikke kan støtte nogen af forslagene i den skikkelse, de nu foreligger i. Vi kan selvfølgelig ikke gå ind for regeringens forslag, når den vil ændre lejeværdien af ejendomme med en ejendomsværdi på over 700.000 kr. fra 8 pct. til 6 pct. Det er jo igen det store hartkorn, der skal tilgodeses.

Samtidig hermed skal loven skærpes for folkepensionisterne. Skattepligtige over 67 år skal nu sidestilles med andre, hvorimod der i den gældende lov har været en særstilling med en lavere sats for ejendomme op til en ejendomsværdi på 300.000 kr. Det må siges at være et særligt, men ikke tiltalende træk, regeringen her lægger for dagen. De konservatives forslag går noget efter samme linjer. De vil også fritage ejendomme med en ejendomsværdi over 500.000 kr. og over 700.000 kr. for de nuværende satser på henholdsvis 6 og 8 pct., hvilket vi selvfølgelig ikke kan støtte.

Centrum-demokraternes forslag, der hovedsagelig går på, at overskuddet af eget hus ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst, kan i den generelle affattelse føre til nye urimeligheder. I den betrængte bolig-situation, vi har, kan det ikke accepteres, at overskuddet ikke skal medregnes, uanset indtægt eller formue. Vi vil fortsat ikke give noget til velhavere, som andre skal betale.

Den lov, som S og SF gennemførte, har vi med rette kritiseret, først og fremmest fordi der blev broderet videre på et galt grundlag

og ingen problemer i virkeligheden blev løst, samtidig med at mange bliver ramt uretfærdigt, da de nu engang har sat sig for boligudgifter i tillid til den bestående lovgivning. Det er her først og fremmest de mange lønmodtagere i parcelhusene, vi tænker på, og i særdeleshed huse op til ejendomsværdier på 300.000 kr. eller måske noget mere i geografiske områder, hvor ejendomsværdierne er gået i top.

For mange især ældre mennesker, der i årevis har betalt af på et ofte beskedent hus, erkender vi, at det overskud, der fremkommer er et problem, der bør løses, fordi man her straffer slid og sparsommelighed. Men vi understreger, at der også her må anlægges en social målestok, og at det kun kan komme til at gælde for de laveste indtægter. Standardfradraget, som det nu er, ønsker vi bibeholdt.

Men nu vil vi se, hvad der kommer ud af udvalgsbehandlingen, og finder vi det nødvendigt, vil vi stille ændringsforslag.

Sammenfattende skal det siges, at ingen problemer er løst. Det er kun en stakket frist. Den rigtige løsning af parcelhusspørgsmålet er en langsigtet politik, der begynder med en skattereform, hvor alle fradrag fjernes fra selvangivelsen, også renter af gæld i eget hus, og hvor der gives en skattefri bundgrænse på 30.000 kr.

Men det er klart, at det forudsætter, at så må jagten gå ind på de 17 mia kr., som i dag ikke kommer til beskatning. Vi skal senere i tinget fremsætte et sådant forslag.

Til slut vil jeg gerne sige, at vi har noteret, hvad statsministeren sagde i regeringens erklæring i tirsdags. Jeg citerer:

„Regeringen er på denne baggrund af den opfattelse, at der ikke i den nuværende situation bør ske en yderligere belastning af befolkningens boligudgifter.“

Det tager vi som udtryk for, at det gælder såvel ejere som lejere, og herudfra forventer vi, at regeringen vil tage en positiv stilling til det forslag om huslejestop, vi vil fremkomme med senere. Det vil have afgørende betydning, at folketinget bekræfter den indstilling til spørgsmålet, som statsministeren gav udtryk for.

Om reguleringen af befordringsfradraget vil jeg gerne sige, at det stiller vi os velvilligt til og vil gerne se på det, når det kommer tilbage fra udvalgsbehandling.